

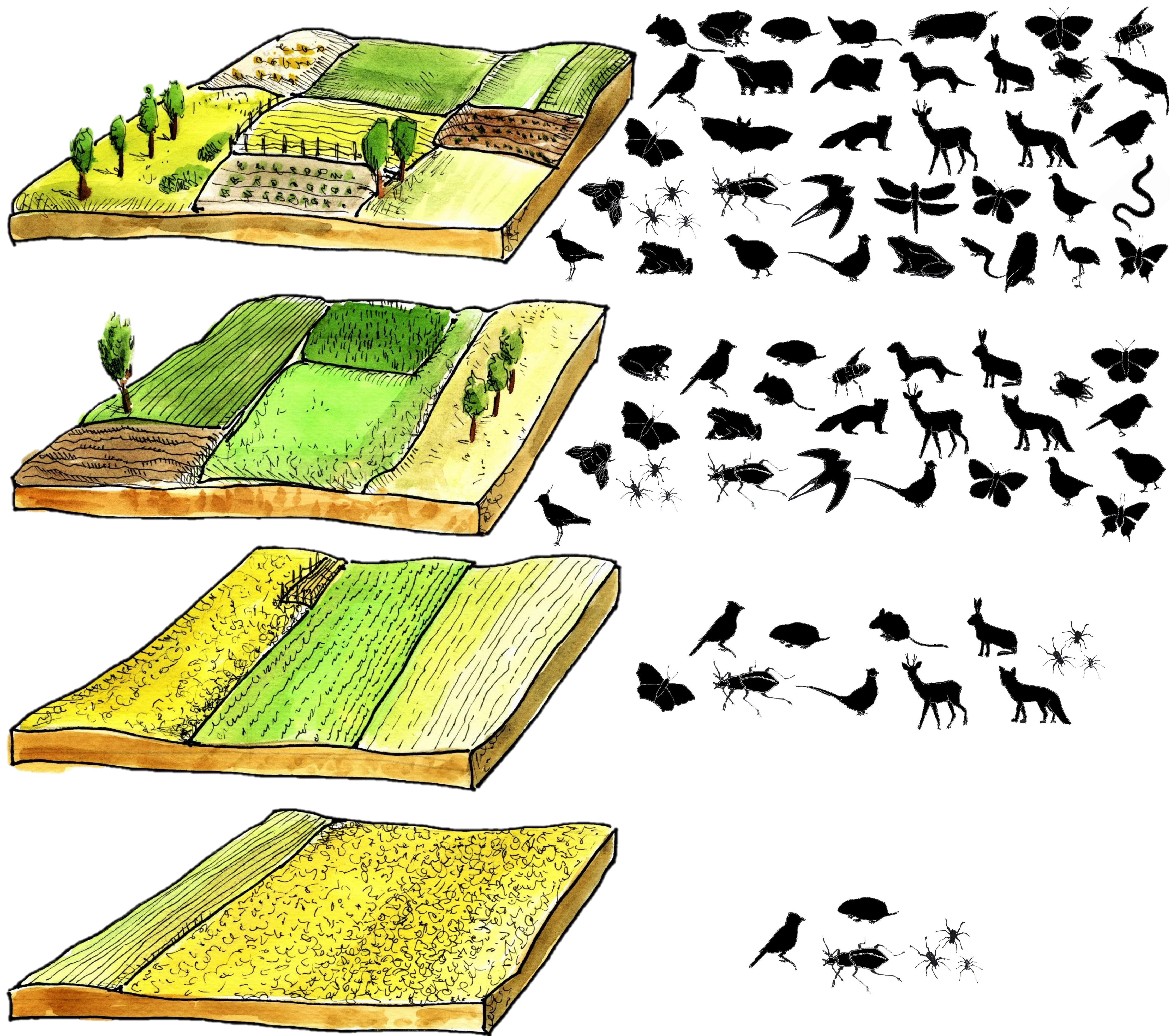
LÁNY ŘEPKY, KUKUŘICE, NEUVIDÍŠ MOTÝLA VÍCE

Intenzivní zemědělství výrazně snížilo pestrost zemědělské krajiny, včetně zvýšení velikosti polí a ztráty přirozených stanovišť, což vedlo k výraznému snížení biologické diverzity. Výzkum týmu českých vědců z Ústavu biologie obratlovců AV ČR, České zemědělské univerzity v Praze, Mendelovy univerzity v Brně a České společnosti ornitologické, zaměřený na vliv pestrosti zemědělské krajiny na početnost a druhovou diverzitu motýlů (opylovači řady divokých i kulturních rostlin), pavouků a ptáků (predátoři škůdců) a zajíců zjistil zásadní rozdíly ve struktuře a pestrosti krajiny mezi Českou republikou a Rakouskem. Hospodaření v obou zmíněných zemích se výrazně liší v důsledku historických rozdílů v politickém uspořádání obou zemí. V Rakousku jsou pole mnohem menší typicky do 2ha, kdežto v ČR rozloha jednotlivých polí dosahuje až 20ha.

Výsledky studie jasně demonstrují, že místa s menší rozlohou polí a vyšším zastoupením přirozených biotopů (jako jsou travnaté pásy, křovinaté koridory, louky) mají výrazně vyšší biodiverzitu. Dále vědci prokázali, že motýli představují důležité indikátory celkové druhové diverzity. Kde je vyšší diverzita motýlů, tam se daří i ostatním živočichům polní krajiny.

Text: Martin Šálek a Alena Fornůsková, ÚBO AV ČR, v. v. i., kresba: Šimon Bryja, student, Gymnázium Třebíč

Zvýšením pestrosti zemědělské krajiny (např. snížením velikosti polních celků a zvýšením zastoupení přirozených stanovišť) může být cenným nástrojem pro zachování biodiverzity, ale i kvality půdy či boji proti škůdcům a suchu. Společná zemědělská politika, do které v současné době směřuje skoro 40 % rozpočtu EU, ale ve stávající podobě vede jen k další intenzifikaci hospodaření a ve svém důsledku zhoršuje stav životního prostředí. Zachování biologické rozmanitosti v zemědělské krajině se proto stalo prioritou ochrany přírody na regionální i kontinentální úrovni. (Šálek M. a kol. 2018: Ecological Indicators 90: 65–73)

